

σχός, χειμῶνα τε καὶ θέρος γυμνός, ἀνέτρεπε πᾶν ἐμπόδιον. Ὁ Σκενδέρβης μετεχειρίζετο ἀκινάκην ἀνάλογον ἑαυτοῦ, σχεδὸν ἐπίσης παροιμιώδη ὅσον ἡ Δουρανδάλ τοῦ Ρολάνδου, τοῦ ὁποῦ ἀκινάκην δευτέραν ἐκδοσιν ἔφερον ἐν εὐρείᾳ θήκῃ. Ἡ προφύλαξις δὲν ἦν ἀνωφελής, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν τρομερῶν ἀγῶνων οὓς ἐμελλε νὰ ὑποστῇ ἡ σπάθη αὐτῆ. Οἱ ἄγγλοι ἱστορικοὶ ὀμιλοῦσι περὶ ἐνός δε Κουρσὴ κόμητος τοῦ Οὐλστερ κατὰ τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα, ὅστις ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας διέσχισε δι' ἐνός σπαθοβολήματος χαλυβδίνην περικεφαλαίαν· τὸ ὄπλον διέσχισεν ἐπίσης τὸ ξύλον ἐφ' οὗ ἦν ἐπιτεθειμένη ἡ περικεφαλαία, καὶ οὕτως βαθέως ἐν αὐτῷ ἐνεπάγη ὥστε οὐδεὶς πλὴν τοῦ κόμητος ἠδυνήθη νὰ ἐκσπάσῃ αὐτό. Παρόμοιοι ἄθλοι ἦσαν παιγνίδια εἰς τὸν Σκενδέρβεην, ὅστις πλειστάκις, λέγουσιν, συνέβη νὰ σχίσῃ εἰς δύο ἄνδρας ὀπλισμένους ἀπὸ κορυφῆς μέχρις ὀνύχων.

Εἰς τὸν Σουλτάνον Μωάμεθ τὸν II, διακείμενον τότε ἐν φιλίᾳ πρὸς αὐτόν, ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ ζητήσῃ ἀπ' αὐτοῦ τὴν περιφημὴν τοῦ σπάθην ἧς ἐξεθείαζον τὰς ἀρετὰς καὶ δι' ἧς ὁ Σκενδέρβης ἐξετέλει τοσαῦτα θαυμάσια. Ὁ Ἥρωσ προθύμως ἀπέστειλεν αὐτῷ τὴν τῷ κυριάρχῃ του. Ὁ Μωχαμέτ ἐδοκίμασεν αὐτὴν καὶ ὁ ἴδιος καὶ εἰς τοὺς ῥωμαλεωτέρους τῆς αὐλῆς του μαχητὰς ἔδωκε πρὸς δοκιμὴν. Ἀλλὰ βλέπων ὅτι οὐδὲν ἀπέφερον ἐκτακτον ἀποτελεσμ., ἀπέστειλεν αὐτὴν ὀπίσω λέγων ὅτι καὶ αὐτός ἔχει πλείστας ἂν οὐχὶ καλητέρας, τοῦλάχιστον ἐξ ἴσου καλῶς ἐστομωμένας σπαθας. Ὁ Σκενδέρβης ἔλαβεν αὐτὴν δίχως νὰ συνοφρυωθῇ· ἐχειρίσθη αὐτὴν ὑπὸ τὰ ὄμματα τοῦ αυτοκρατορικοῦ ἀπεσταλμένου, ὅπως πείσῃ αὐτόν περὶ τῆς τετραστίας αὐτοῦ ῥώμης, εἶτα ἔστειλεν αὐτόν ὀπίσω διὰ τῶν ἀπλῶν τούτων λέξεων: Ἐπάτα τῷ κυρίῳ σας ὅτι ἀποστείλας τὴν σπάθην μου, δὲν ἀπέστειλα αὐτῷ καὶ τὸν βραχιονά μου. Ἡ ἐπιδειξιότης αὐτοῦ εἰς τὸ ν' ἀναρπάξῃ κεφαλήν διὰ μιᾶς καὶ μόνῃς βολῆς σπάθης κατέστη παροιμιώδης. Οὕτως ἐφόνευε τὸν ἄγριον καὶ μανιώδη ταῦρον τὸν λυμαινόμενον τὰς χι-